

σίγμα

σίγμα, το, άκλ. ουσ. [<αρχ. σῖγμα], το γράμμα σίγμα·

- διπλώνομαι σαν σίγμα τελικό ή διπλώνομαι σαν τελικό σίγμα ή διπλώνω σαν σίγμα τελικό ή διπλώνω σαν τελικό σίγμα, κυρτώνω, διπλώνω στα δυο, είτε επειδή δέχτηκα χτύπημα στο στομάχι μου είτε επειδή νιώθω πόνο στο στομάχι μου: «μου 'δωσε μια γροθιά ο άλλος στο στομάχι και δίπλωσα σαν σίγμα τελικό»·

-έγινε σαν σίγμα τελικό ή έγινε σαν τελικό σίγμα, είναι κυρτωμένος λόγω προχωρημένων γηρατειών ή επειδή κρυώνει πάρα πολύ: «είναι τόσο μεγάλη η γιαγιά μας, που έγινε σαν σίγμα τελικό || στεκόταν μια ώρα στη γωνία περιμένοντάς την, κι έγινε σαν τελικό σίγμα απ' το κρύο». Από τη σχηματική παράσταση του κυρτωμένου ατόμου με το τελικό σίγμα·

- με το νυ και με το σίγμα, βλ. λ. [νυ](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας